

PRZEBIEŻENIE (6) *sb n*

Pierwsze, drugie i trzecie e jasne, końcowe pochylone.

sg N przebieżenie (4); -é (2), -(e) (2). ◊ A przebieżeni(e) (1). ◊ I przebieżeniem (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Pokonanie jakiegoś dystansu; percursio, transcursus Calep, Cn (3) : Transcursus – Przebieżenie.
Calep 1078b, 776b.

Wyrażenia: »drogi przebieżenie« (1): ná którym [wygnaniu] wiele złego ten Chrytułow wyznáwca [św. Nicetas] wćierpiał/ od zimná/ głódu/ od żołnierzow/ którzy go prowadzili y prętkim drog dálekich przebieżeniem trudzili. SkarŻyw 300.

»prędkie przebieżenie« (1): SkarŻyw 300 cf »drogi przebieżenie«.

2. Przemysłenie, przeanalizowanie [czego] (2) :

Wyrażenie: »przebieżenie myślą« (1): PIęć rzeczy w łobie záváiera Dżienne z łwym funnieniem obráchowánie. Naprzod [...] Potym [...] Potrzećie przebieżenie myślą krotkie wżytkich godzin dżiennych/ vważáiąc iáko fię ftrawiły. LatHar 69.

Szereg: »przebieżenie i poznanie« (1): Encyclopaedia – [...] Der zirckel aller guten Kúnsten, da eine an der andern hangt. [...] Przebieżenie ij poznanie nauk wżyftkich, tak izbis iedneż [lege: jednę z] drugą trzimáł. Calep 362b.

3. Przygrywka przed rozpoczęciem właściwej melodii (1) :

Szereg: »przegranie albo przebieżenie« (1): Praeludium, Pierwżze przegranie álbo przebieżenie przed práwym gránieniem. Mącz 199a.

Synonimy: 1. przebycie, przeście; 3. przebierek, przegranie, rycwerk.

Cf PRZEBIEŻEĆ